

میردهکھی ناسکه خاتوون

نوسس: محمد علی افغانی

وهرگیز بو سهرزمانی کوردی: عهبدوللا ئییراهیمی

وهرزی بهکههه

بهشی بهکههه

- بۆكۆئ دەجى كاك شوجاع، بىگومان بۆ مآله چووكهئ خۆت!؟

فایتوون دەهنگاریك لەسەر مەوی دووكانەكە، لەرەخى پیاوێرێى شەقام راوستا. پیرەمێردەكە ئاخیزیکى کردو دەستی بە بانى فایتوونەكە گرت و بەدەنگیکى ناسک و لەرزۆكى تیکەلۆ بە شلەژاوى و سەر سوورمانەوه وەلامى داوه:

- بەلێ دەچمەوئ و بەپەلەشم كە وەدرەنگى نەكەوم. بەلام سەپەرە كە بەرێزى تەرازوو راوستاوى. يانەكا من بەهەلەچووبم، ها؟! مەگەر ئەرۆژ رۆژى سێشەممۆى دوازدەى مانگى پیرۆزى رەمەزان نىيە، كە برباربوو ئەندامانى بەكێتى -

بە سەر سوورمانىكى بئى ئانقەستەوه چاوىكى لە ریبارىكى خەرىكى تێپەرىن کردو قەسەكەى خۆى تەوا نەکرد. بە قەلەفەتە قورسەكەپەرە بەپاریدەى گۆچانىكى حەیزەران بەورىيى لە فایتوونەكە دابەزى. لەگىر فانی جلیتقەكەى، كەبەهەموو گەورەيى و فشیبەكەشى نەیتوانیبوو وركى زل و بەزگرتووى بشاریتەوه، سەكەپەكى دەرىنا دای بە فایتوونچى. بە قورسى و نەخۆشانه چوو دووكان بۆ لای دۆستەكەى. سینگى تووگاوى و رووتى بە هۆى پشوو سواری بەتوندى هەلەدەستا و دەنیشتەوه و هازەهەزى لێدەهات. میرانى سەرابى سەرلەنوئى سلاوى کردەوه و بەگالته كوتى:

- ئاشەوان هەلەدەكا قوربان، نەك ئیوه كە نانەوان! بەلێ ئەرۆژ هەر ئەرۆژىيە كە برباربوو ئەندامانى بەكێتى كۆبوونەوه بەكەن. بەلام قەرارەكەمان گۆرا و بۆ پاش نیومەزى رۆژى دواى جیزن وەدواخرا. وەك بەروالەتى بابەتەكەرا دیاربوو، پێشبینیم دەکرد كە ئەرۆژ ناتوانیم هەموو برادەران زیارەت كەین؛ مانگى رەمەزانە و زۆر بەیان بەرۆژوون، و تا هەموو لێرە لەكۆبوونەوه دا بەشدار نەین و پێش هەمووشتیک لە حضور هەموواندا دۆخى خۆیان روون نەكەنەوه، لێم قیوول بفرمەون خۆماندووكر دێنەكەمان بەهەچكۆئ ناگات، لە بەدبەختیان كارەكەشم تووشى نەهامەتى بووه. دلسۆزىستان كە بۆخۆى بانگەپشتتكار و بەناو میواندارى سەرەكیى بەكێتیبەكەم، وەك دەبین لەپشت ئەودەزگایە چەقیوم؛ حەبیبى تەرازوودارم بە تۆرانى بیواوه و نابەجێ دوورۆژە دەستی دەخەنە ناوم. بەلام پێم بلێن جەنابان چۆنە تانیستا لە ناگادارى گۆرانى وادەكە نەبوونەتەوه؟ میرزانەبى دەیکوت بابەتەكەى بەهەموو دووكانەكان راگەیاندوه؛ روونیشى کردەوه كە نەیتوانیوه ئیوه ببینى، دووكانەكەتان داخرا بوو. وەك من بیستم، هۆكارەكەشى گۆیا نەبوونى ئاشەوان بووه.

میران كورسیبەكەى خۆى بزوت تا هاوکارە پیرۆ و نەخۆشەكەى دانیشى. ئەو بەدەست فەرموویەكەى رەدكردەوه و دانەنیشت و وەلامى قەسەكەشى نەداوه كە بەشێوهى پرسیار بوو. بەدەستان خۆى خستە سەر گۆچانەكەى. دەمىك بەدژواری حەولى لەگەل هەناسەپەك دا كە تا سەر لیوانى دەهات و دەگەر اووه و هەر لەو كاتەشدا بەدەنگىكەوه كە بەناشكرا بۆنى دلتەنگى لێدەهات، كوتى:

مانگى رەمەزان و بەرۆژووبوون چەكارى بە بابەتەكەداوه؟ مەگەر ئیمە بۆ چاخوار دێنەوه شیرنى خواردن لێك كۆدەبینەوه؟! ئیوه لەلایەكەوه بە تۆمارىكەوه بەدووكاناندا دەگەر ئین و ئیمزا لە ناغایان وەردەگرن كە فلانە رۆژە و فلانە سەحاتە ئاویان بەدەستەوبى دا بینن و بۆ ئەو كارە گرنەگە خۆیان بگەینەنە كۆبوونەوه -

پیرەمێرد بەبئى ئەوهى قەسەكەى تەواكا بیدەنگ بوو. بەروخساریكى شینەهەنگەر او، حالىكى پەرلەزان و بەنالەمال، زمانە گۆشتنەكەى هینا سەرلیوى تا هەناسە هەلکێشى. خاوەن دووكان لەگەل پاشوپیش كردنى بەردەتەرازوومەكانى لەسەر سەكۆپەكە، بەنیوه خەمناكى و نیوه پەشیمانى دواى قەسەكانى قۆستەوه:

- بەلێ كاك شوجاع، منى دلسۆزتان، نەك هەر چوومەتە هەموو دووكانەكان، بەلكوو هەر وەك بێخەپەر نین، شەو و نیوهشەوان سەرى دەرگای مالى ناغایانم داوه. بۆ وەرگرتنى قەولى شەرف، لەشونینىك ریشم بەگرىوداناه، لەجیگایەك نازم كێشاوه. دەسەرم دەرىناوه و بەواتای دروستى وشە نازم كێشاوم. دانیشتووم و نەعووز و بیلا بە حەوسەلەى پیغمبەرانه یەك بەیەك لەگەل هەمووا خەرىك بووم. بىگومان مەبەست لە وشەى هەمووان دیارە چ كەسانىكن - تا سەرەنجام تۆنیومه بۆ كۆبوونەوهى رۆژى دوازدەى رەمەزان، واتە هەر ئەو سەعاتە موبارەكەى كە خەرىكە تیدەپەرى و دەروا، ئامادەیان كەم. جا هینشتا كارم بەوانەش نىيە كە نەیانویستووه هیچ روویەك بەدەنى یا هینشتاش بەناوى جۆر او جۆرەوه بیانوو دادەتاشن. هیندێك لە ناغایان وەك من یزانم، و ئیدەجى گلهیى ۱- پەندێكە دەلێ: ئاشەوان بەهەلەدەجى واتە گەنم دەبا و ئاردى دینتەوه.

و گریهپایەکیان لەددا شار دبیتهوه كە ناتوانن بەزمانیدا بینن؛ عەرزى جەنابانى دەكەم.

هیندیکانیش لهسەر ئهباوهرن که تاقمی ناهوایان لهو دۆخه‌ی ئیستادا لهو چه‌شنه هه‌لسوکمه‌تانه بی‌جگه له به‌فیر دوانی کات و هه‌دیار خستنی زۆرتری نا‌کوکیه‌کان هه‌چیان پێ‌نا‌برئ؛ چونکه له‌ورد‌ه‌کار بیه‌کانیدا هاو‌راو هاوسویند نین؛ قسه‌کانی خۆیان جیه‌ه‌جئ ناکن؛ ده‌گه‌ل یه‌ک درۆ‌ده‌کن؛ پیاو‌متی و غیره‌ت له‌ وجودیاندا مردووه؛ له‌ولایه‌ داد‌نیش و به‌قورس و قایمی بریار‌ده‌دن، له‌ولاش که هه‌ستان له‌دژی ره‌فتار ده‌کن؛ پێ و به‌ر پێی یه‌ک‌تر ده‌دن و هه‌ر کسه‌و بو‌خوی هه‌نگاو‌دنیه‌ته‌ ری‌گایه‌که‌وه که سه‌رنج‌مه‌که‌ی نابو‌تی و له‌نا‌چوونی هه‌مو‌تاقمه‌که‌یه.

چاوه‌ده‌قوول که‌وتوو و زا‌ره نیوه‌دا‌چراوه‌که‌ی پیرمه‌ژد نیشانه‌ی سه‌رسو‌ورمانی ته‌واوی ئه‌و بو. سه‌ید میران به‌نانی مشت‌ه‌ریه‌که‌وه بۆ‌لای ته‌رازو چوو و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆ‌یشت:

- شیر‌عه‌لی و برا‌کانی ده‌لێن: ئی‌مه کارمان به‌کس نه‌داوه؛ نه‌ ئه‌هلی کۆ‌بو‌ونه‌وه و یه‌ک‌تی‌ین که سه‌په‌ینی تووشی گه‌رو‌گرفت و ده‌ردیسه‌ری بین، نه‌ له‌دژی بریاری هاو‌کارانمان، جا هه‌ر چه‌یه‌که‌یش بێ، راده‌ه‌ستین. به‌لام بیانوی مندالی له‌خۆ‌میز شو‌وتیه‌که‌یه؛ ئه‌وانه هه‌موویان عوز‌رو بیانوون؛ نیشانه‌ی زه‌ین کۆ‌په‌رین و حاشایه‌کی حازری، بی‌نا‌قلیه‌ نه‌گه‌ر که‌سه‌یک تا ئه‌مراده‌ی نه‌توانی مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆی بناسی. چا‌ولیکه‌ن، ئه‌وه لیسته‌ی هه‌ر بیست و شه‌ش نانه‌وا‌خانه‌که‌ی شاره به‌هه‌موو به‌ری‌وه‌به‌ر مه‌کانیا‌نه‌وه، کیه‌یه‌یان ئیم‌رایان داوه و کامه‌یان نه‌یان‌داوه. هه‌له‌یه‌ت دۆ‌دی و بو‌دییه‌که‌نیش نه‌ه‌ینا‌ونه‌ حه‌ساب؛ ئه‌وانه‌ی ئیش‌که‌نایش ده‌کن که هه‌ر له‌روژی سه‌ر‌تاوه حه‌سایان له‌ئی‌مه جودابوو؛ به‌لام، دو‌وسه‌ی که‌س له‌ هاو‌کارانی به‌پێ‌شینه‌و کۆ‌نمانیش هه‌ر چه‌نده له‌کاتی ئیستادا دو‌و‌کانیکان به‌ده‌سته‌وه‌نیه‌ له‌ لیسته‌یدا ها‌تو‌نه‌ نه‌ژمار. و به‌دا‌خه‌وه ده‌بی‌ عه‌رزتان به‌که‌م که یه‌که‌یک له‌ هۆ‌یه‌کانی نار‌ه‌زایی و دژ‌ایه‌تی‌یه‌کان هه‌ر ئه‌وبه‌ته‌یه. ئه‌و تێ‌بیه‌یه‌ی‌زانه پێ‌یان‌وا‌یه که‌سه‌یک به‌ته‌مایه سه‌په‌ینی ده‌ست به‌سه‌ر نانیاندا بگه‌رن. ئه‌وانه نا‌قلیان پێ‌نا‌ش‌کن تا نه‌گه‌ر حه‌سایه‌کی تابه‌ت له‌گۆ‌رنی‌دا‌یه له‌گه‌ل حه‌سایه‌ی گه‌شتی تیکه‌لی نه‌کن.

کاک شو‌جاع لیسته‌که‌ی، که له‌سه‌ر په‌ره‌کا‌غه‌زی‌کی گه‌وره‌بوو، له‌ده‌ستی وه‌رگرت. چا‌وی‌کی به‌ واژ‌و‌کاندا خشانده که زۆ‌ریان جێ‌قامک یا مو‌ور بوون؛ به‌سه‌ستی و نه‌خۆ‌شانه سه‌ری‌کی را‌وه‌شاند و به‌ ته‌نگه‌نه‌فه‌سی و کۆ‌خه‌یه‌کی سوو‌که‌وه کو‌تی:

- ناجسنی، دیسانیش ناجسنی، بی‌عاری و به‌رچا‌وته‌نگی! کاری ئه‌و تاقمه‌ وه‌ک قه‌ومی یه‌هوود به‌وز‌روانه ته‌وا‌وابی!

باسی ئاشه‌وه‌نه‌کان نا‌کن که به‌یه‌که‌ریزی و یه‌که‌گرت‌وویی له‌نی‌وخۆ‌یاندا، هه‌روه‌ک ده‌بینین، هه‌ر چۆ‌نتیک بیانه‌وئ هه‌مان ده‌په‌رینن، ئه‌و تاقمه‌ ته‌نانه‌ت له‌ قاوه‌جیه‌که‌نیش له‌دا‌ترن. مه‌گه‌ر ئه‌ورۆ‌ژانه ئیتر به‌خه‌و بی‌بینین که ئاشه‌وان له‌ده‌ست نانه‌وا‌دا له‌م‌پو‌یش نه‌رم‌تر‌بوو! هه‌ر که‌ناوی سه‌رۆک نانه‌وا‌یان ده‌بیست مو‌و به‌له‌شیا‌نه‌وه قرژ‌ده‌بوو. هه‌شاش ئه‌وسه‌لام له‌بیر نا‌چێ که به‌په‌ری دام‌وا‌یه‌وه چوون دو‌و هه‌وتووی ریک له‌مه‌زگه‌وتی "نامه‌د مه‌هدی" به‌س رۆ‌یین. به‌قه‌ولی خۆیان، له‌ده‌ست سه‌ته‌می سه‌رۆک نانه‌وا و که‌له‌گایه‌ی نانه‌وا‌خانه، به‌ته‌ما‌بوون ناشی خۆیان به‌جێ‌ بی‌لن و په‌نا بۆ‌ شار‌ه‌کانی دیکه‌ بی‌هن. له‌سه‌رچی، یه‌که‌گرت‌وویی‌مان بی‌وه چۆ‌لی چا‌وی وان؛ یه‌که‌تی‌یی بی‌رو کرده‌وه له‌نانه‌وا‌خانه‌دا هه‌بوو. و یه‌که‌تی واته ده‌ستی خوا، واته هه‌زوسه‌ر که‌وتووی. و به‌ده‌ختن ئه‌و گه‌ل و تاقمه‌ی که وه‌ک حاد و سه‌موود چه‌نده‌به‌ر مه‌کی و نه‌سازانیان له‌نی‌وخۆ‌دا هه‌بێ، کاک سه‌رابی، ئیوه بو‌ونه‌ته میرات‌گری دۆ‌خه‌کی شی‌واو و تیکه‌له‌په‌که‌ل که ته‌نیا په‌ر چو‌ویه‌ک ده‌توانی چاکی کاته‌وه!

له‌ده‌سته‌په‌کی شه‌ری نی‌ونه‌ته‌وه‌یی را تا ئیستا، بیست سه‌له که له‌وشاره‌دا نانه‌وا؛ ر‌دینم له‌وکاسه‌په‌یه‌دا سه‌پی کرده‌وه و هه‌رگه‌ز، نه‌ خۆم ده‌هاو‌کاری‌ک هه‌لقور تاندووه که ئاشه‌وانه‌که‌ی هه‌له‌خه‌له‌تینم، و نه‌ ئه‌وه‌نده‌ی له‌بیرم بێ‌ باری دو‌و‌کانم وا که‌وتۆ‌ته حه‌رزی که که‌س نه‌ییا. به‌لام له‌سه‌ایه‌ی سه‌ری سه‌رۆکی تازه‌ی یه‌که‌تی، ئه‌وه‌ی به‌قه‌ولی هیندیکان خۆی به‌ قه‌واله‌ی کۆ‌نه‌نانه‌وا‌خانه‌ده‌زان، ئه‌ورۆ‌ سێ‌رۆ‌ژه له‌یه‌کار بیان له‌مه‌اله‌خۆ‌ی پال‌که‌وتووه. و سه‌رم له‌وه‌ی سو‌ور‌ماوه که ئیتر به‌وه‌اله ئه‌من چه‌کارم که ناوم له‌ لیسته‌دا‌بی. یا ر‌ه‌نگه‌ یه‌که‌یک به‌ له‌و کۆ‌نه‌هاو‌کارانه‌ی باسیان ده‌که‌ی که له‌کاتی ئیستادا دو‌و‌کانیک هه‌ل‌ناسو‌ورین؟! ت‌کات لێ‌ده‌که‌م نه‌گه‌ر وا‌یه به‌بی ر‌و‌وبینی ناوم له‌ لیسته‌ی به‌سه‌ر‌وه.

نا‌خر خا‌به‌ره‌داره؟! هه‌ر ئه‌و نار‌ه‌سه‌نه‌ باو‌ک نه‌ه‌له‌ته‌یه‌یه‌ی با‌ست کرد، شیر‌عه‌لی، که بو‌خۆ‌ی له‌جیات‌ی ئاشه‌وانیک دو‌وی هه‌ن، چۆ‌ته لای چ‌را‌عه‌لی‌ی ئاشه‌وانی من، به‌فیل ته‌مه‌نیک‌ی زیاد دا‌وتی و ئاماده‌بووه بۆ‌ هه‌ر‌باره‌که‌ری‌کیش ق‌رانیک و که‌سه‌ریه‌که‌ش بۆ‌ هه‌ر‌خه‌رواره‌ی دو‌ومن حه‌ساب ب‌کات. جا ئیستا کاک‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌تی، پیم بلێ ته‌کلێفی منی پیرمه‌ژدی نه‌خۆ‌ش که خا‌وه‌نی هه‌شت نا‌خۆ‌ریشم له‌دۆ‌خه‌کی نا‌وا‌دا چه‌یه؟! له‌و وش‌که‌سالییه‌دا ئاشه‌وان له‌بیرم گرانه جوا‌بی سل‌و‌مه‌شمان به‌دا‌ته‌وه، و به‌وه‌هاو‌کاره‌ بی‌غیره‌ت و هه‌رچی په‌ر چه‌ییانه‌شمانه‌وه که دیارنیه‌ دا‌یک‌و‌با‌بیشیان کین و تا‌دو‌ینێ له‌کوئ بو‌ونه و چه‌ییان کرده‌وه، پیاو ده‌بی قوری کوئ و سه‌ری کا؟! ئایا ر‌ه‌وا‌یه منیش خۆم ب‌نمه‌ ر‌یزه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌ی پ‌یستی سه‌گی به‌رووی خۆ‌یدا ک‌یشاوه و خۆ ده‌کاسی‌ی ئه‌م و ئه‌و هه‌لقو‌تینم، یا

سەری خۆم دانمۆنیم و بە مآلومندا لمەوه لەبرسان بمرم؟! ئەمڕۆژە تۆ لەجیاتی قاسمخان بەسەرۆک هەلبژێردرای دلخۆشییەکی من و زۆری دیکە ئەوەبوو کە لانیكەم کەسێکی تیگەیشتونو، داھینەر، و لەھەمووان گرنگتر، بئەغەزەمان دیتۆتەوہ. قاسمخان پیاویکی قسەکەر و بەبرشت بوو، بەلام ئاگری ھەر لە ئاورگی خۆیدا دەکردوہ. ئیستا پینت وانەبێ لەتۆش ناھومێد بوومە؛ لەناو ھەموو ئەندامانی ناھەواخاندا ئەگەر کەسێک پەیدایی کە بەبێ چاوەروانی بەکار بەکۆمەل و تاقمیھەکان رابگاو دلسۆزی بنوێت، دیسانیش کەسێکی دیکەنییە بێجگە لە سەید میرانی سوھرابی واتە جەنابتان. خواشاھیدە لەھەرکۆئ دانیشتم ئەو قسەمی سەرزمانم بوو و تا پێچەوانەکەشی دەرئەکەوئ بێجگە لەوہی نای. بەلام ناخر بۆچی دەبێ ھەر رۆژە تێدەپەڕێ کارمەمان لە ئی رۆژی پێشوو کوێتر بێتەوہ؟! بۆ دەبێ ھاودەنگ و ھاوسویند نەبێن و ھەرکامەمان رینگایەک بۆخۆمان داگرین؟ تاکەمی دەبێ بۆ ناھەواوان باریکی برێسین؟! ئەو رکەبەری و منمن و تۆتویانە کە زیانەکەمی لە سەتاسەت بەخۆمان دەگا دەبێ لەناومان ھەلگیرین؛ دەبێ لەسەر ھەقی ناھەواوان، رادەنی نانکردنی ھەر دووکانیک، داھەشکردنی ناھەواوان و ھەر بابەتیک دیکە، لەناو خۆماندا ھاویری و ھاویرایی پێک بێنین و ئەو ھەر جەمەرەج و ھەر کەس ھەر کەسە گرێنەرەمی بەجارێک بۆ ھەتاھەتایە کوتایی پێ بێنین.

پیرەمێرد تارا دەبێک بە ئاسوودەیی قسەکانی خۆی تەواوکردن. ئەو تیشکە نەخۆشەمی لەچاوە گەرەو پارێزگار ئەکانییەوہ دەر دەچوو، توورە و لەھەمان کاتیشدا پەرلە نامۆزگاری بوو. دووکان بۆ دەمێک لە ھاتوچۆی مشتەرییان بەتأل بوو، میران پۆلووہ مشکی لێنیشتونەکانی مەقەلەکەمی بەردەستی لەسەر سەکوێ پێشخوانەکە، بە پانیەھەلکێشە برنجییەکەمی نیوگێرفانی تیکوہردان و بە دەنگیکێ نەختیک نەرم دەستی بەفسان کرد:

- پێرئ لە شارمداری را داوايان کردبووم - فەرموون لەسەر کورسیدانیش کاک شوجاع، ئاوا ماندوودەبێن - کەدەچم دەبێنم بیسمیلاھی رحمان و رحیم، دیسان باسی نرخی نانە. وەک ئەوہی لەناھەواوان فەقیرتر و دەست نەکەوتی.

لاقیکی وەکورسییەکەدا و بەئاھەنگیک لاساییکەرەنەوہ دەنگی خۆی گرت کرد:

"نانی سەنگەک نایب بە گرانتر لە ھەژدەسەنار بفرۆشرئ."

'نرخی نان دەبێ لەھەمووشاردا وەکیەک بێ - و بابەتی پێکەنیناوی - نانی نیو تەندووریش دەبێ لەسەر تەرازوو دانرئ."

کاک شوجاع بەبێستنی ئەو قسانە و بەتایبەتیش ئەوہی داوی، وێرای نووقاندنی چاوە پڕنازارەکانی، بەدەنگیکێ کز و لە بنی گەرۆوی را دەستی کرد بە پێکەنینیک و توند، کە نیوہی خۆینی لەشی ھاتە نیو دەموچاوی؛ دادانە ژەنگاوی و چلکەکانی کە یەک نا یەکیش کێشراوون بەناحەزی وەدیارکەوتن؛ ھازەھازی سینگی بوو بە لرخەلرخیک توند و ھەر لەوھالەشدا لەسەری رۆی:

- ھەرکەس دئ دەلینگی دایکم دەنووسی، یەک نایە بە بێلی باوکەوہ بنوسی. باشە تۆ چت کوت؟ پیم بلئ چیم ھەبە بێلیم، کاتیک ھێستا نازانم بە چ زمانیک لەگەلئ بدویم. دەلین زور نانەجیم و زارپیسە. و بێستم کە تۆ لەپێشدا میرزانەبیت نارووە؛ ئەو فەقیرەمی وەبەر جێوان داوہ و لەزورەکەمی دەری کردوہ. ھاھاھا!

کاک شوجاع بەکۆخەکوخ لەمقافای پێکەنینی دا و میران سەرابی بەوہبیر ھاتنەوہمی ئەو بابەتەمی کە ببووہ ھۆی بەخۆداشکانەوہمی بەکێک لە ھاوکارانیان بز میەکی ھاتی و سەری راوہشان. پیرەمێرد پێشی بەکۆخەمی خۆی گرت و پێش ئەوہمی بەتەواوی بێتەوسەرەکو بە نامازەمی پەسندکەری قامک لەسەری رۆی:

- بەلئ برادەری خۆشەویستم، و ئەوہ ھیچ نییە بێجگە لە بەری تالی ناریک و ناھاواناھەنگیک نیو خۆمان.

بەسێلەمی چاو و خێراو بەپارێزەوہ چاویکی لەپشت سەری خۆی کردو و دەنگی کزتر کردوہ:

- کاتیک من تۆ کە ھەرتکمان کاسیکاری شار و ولاتیکین، بەبیانوی چاکي یا خراپیی گەنم، جیاوازی لە ھەقی ناش، پێخۆشبوونی شەخسی یا ھەر ھۆکاریک دیکە، ئەوانانە بەدوونرخ دەفرۆشین، شارمداری فایتوون نشین کە سەھلە، جانمرادی کۆلانمآلیش ھەقیەتی بلئ یانی چی، بۆدەبێ وابئ!

لەوئ لەسەر سووچی دووکانەکە، لەتەنیشت دیواری، ژنیکێ چارشیوسپی راوہستابوو کە دەموچاوی لەژێر چارشیوہکەیدا شاردرابووہ؛ ئەوہندە نیزیک نەبوو کە گوئی لەقسەمی نیوانیان بئ؛ بەروالەت یا نانی دەویست و شەرمی دەکرد بێتەپێش، یا چاوەرێی کەسێک یا شتیک بوو. کاک شوجاع درێژەمی بەقسەکانی خۆی دا:

- من دان بوهه دادهنيم كه نرخ دانان لهسهر كهلوپهل سوننهټيكي ئيسلامى نيبه؛ و حمزرتى ئهسهر عملى سلاوى لى بى لهسهردهمى ژيان و خهلافتى خويدا تا مابوو هرگيز ريگاي به شتيكى ناوا نهدا. بهلام نهگهر قهراره دولهت بيهوئى نرخ لهسهران دانى بوچى بوخومان داينهټين، ها؟ نهگهر نانى شار بهراستى پيوستى به چاك كردن ههيه بوچى بوخومان پيشقهدهم نهبين؟ من بابهتگهليكم همن كه له كۆبونوهى داهاتودا، خويارى و توفيق ههين، ههمويان دينمهگورئ.

گهيشنتى چهند مشتيرى ديكه قسهكانى نيوان دوو هاوكار مكهى كورت كردنوه. پيرميردى نانهوا داواى له سهروكى يهكيتى تاقمى خوى كرد جارى تا روونبونوهى تهكليفى گشتى تاقمهكيمان، ئاشهوانىكى بو بدوزينهوه و نههئلى دووكانهكهى لهوه زياتر بخوئ.

به نيگايهكى لهززانى چاوهمكانى كه نيشاندهرى ژانى گورچووبرى نهخوشى بوو سهرى داخست و پاش خواحافيزى، بهئاراسته پيچوانهئى نهو ريگايه پييداهااتوو، پيادهرپى شهقامى گرتهمهر و بهئالنهال دهستى كرد به روپشتن. هيشتا چهند ههنگاوئيك دور نهكهوتيووه گهراره؛ بهدهستى لهزوك لهبهر لاوازى و نهخوشى قامكى شادهى راداشت و كوتى:

- شتيكى ديكه، نان بهنو بهئار دنيش دهين راگيرئ؛ تيدهگهئى؟ نهوش داهينانهكه -

رستهكهئى تهواو نهكرد و لهناكاو پرسى:

- راوهستى بزائم، بوخوت لهگهل نهو پيشنياره چوئى؟ من تا ئيستا نهمديوو نهميستوه ئهوه دووكانه نانى بهنو به ناردين، ها؟

بيسهر مكهئى به چاوى نيوه نوقاو و بزهمهكى ئارام سهريكى بادا:

- بهگيانى خوشمويستت نا كاك شوجاع، بهگيانى ههس چوار مندالانم كه لهديادا لهوان لهسهتر ههچم نيبه، نهگهر هرگيز بهتهدام (وشهئى بتوانمى كه هاتبووه سهر نووكى زمانى خواردهوه) له فرۆشى روژانهئى دووكانهكم مسقائىك زياتر ببرئيم. نان بهنو بهئاردين كاريكى نهشياوه، شانى نهوانه ههلى دهگرئ كه دهين بچن چهوندهرى كولاو بفروشن. نابى بيلين خوت كوتهمى مستىك زئهلوچهلو نابرووى نانهواخانه بهرن. بوخوم لهسهتاسهت لهگهل نهو پيشنيارهدام.

روخسارى پيرميرد نهوجار كه دهگهرايوه فايلتر له پيشوو دياربوو. - ميرانى سهرابى كورسيبهكهئى بو لاى ديوار خزاندى و رووى بو لاى ژنه چارشينو سپيهكه ورسوورانده كه ههس لهوشوپنه راوهستابوو تابزانئى چى دهوئ. ههس لههالهءا بهخوى كوت:

- نهو پياوه هيشتا نازانى، يا دهزانى بهلام بهسوودى نيبه، كه من روژئى خهلواريكى بهيمانى نانى قوشهنيشم ههنگرتوه، كه بهزمهت باشارى نيوهئى دهكمم. مهگهر دهكرئ چهنده گوشار بخمهسهس؛ فهقيهه كرئكارمكهم، بو گهياندى نهو نهئدازه كه له توانايى دووكانهكه زياتره، بهشهروورؤژ شازدهسهعات كاردهكهن. ناخ! بهراستى باش بوو وهبيرم هاتهوه نهوشو ههس چوئىك بى دهين بچم ياور، سهروكى كاروبارى فهس مانگهئى تيب لهمالهكهئى بيبم. نهوكاره بو من تنهنهت له دوزينهوهئى تهرازووداريش زور گرنگتره. شهس تهكهمان كه لهسهرتهئى جهز نهويه بهوزووانه دهپهريئ. دهين ههس لهئىستاوه لهبيريءابم، ههس لهئىستاوه بهجوئيم، دهنا رهقيبانى بهدهستوبرد كه لهبوسدا گوئيان خهواندوه دهستى خو رهپيش دهخن.

لهبهر خويوه خهريكى سهنگوسوك كردنى نهو مهس جانهوو كه بهتهدامبوو لهپهيمانى تازهءا بهسهس لايهنه بههيزهكهيدا بيانسهپيئى. پيشتر يهك دووجاران لهوبارهوه لهگهل ياور، كه پياويكى نهروم هيدى و بهئهخلاق بوو، گوفتوگوئى كردبوو. بوارى كاركهئى له ههمو بارىكهوه تارادهيهك ناماده كردبوو. تهنيا نيگهرا نييهكى چووكهئى بهردهمى، مهترسى داني كارمه بهداشكادن بوو؛ نهويش ئى وهئى نهبوو كه چارهئى نهكرئ؛ وهك مهنشوره دهلين: گهر يار نههله، كار سههله. بهلئيننامهئى قوشهمن لهبارى پووليهوه قازانجىكى بووى تيدا نهبوو؛ بو ههچكهسيشنى تيدا نهبوو؛ سههرهئى نهوش زوران بوئى دهمولوه لادابوون. چونكه نهوكهسهئى بهوه خوى به سهرتيئى شار مكهوه دهنوساند، شهترمه يهك بوو (شهترمه ناوى گايهكه له كتبيى كهليله و دهمنه) كه لهسايهئى پاريزگاريئى شيردا دهلمهرا؛ حهولى سهيدميرانى سيرايش ههس لهسهس بنهئامئى نهو بابهته زورگرنگه دانرابوو.

ژنه چارشينو سپيهكه بو جارى دووهه لهلايىن خاومنى دووكانهوه پرسارى لى كرا بهينى نهوهئى بهتهدامبوو، به حالهئىكى شهس منانه، كه ساديهئى يهكى دلگرى وهك نيشانهئى يهكى رهسنايهئى مهز زادهكانى پيوهوو، دهستى دريژ كردو سكهيهكى تاقرايى لهسهس سهكو داناو بهدهنگيئى نهروم و نيوهكهوه كه تيدهكوشا زاروه كورديهكى پى داپوشئى داواى چارمگيئى نانى كرد.

ئەو رووی خۆی نەکردە. پوولەمکەشی بە سووچی چارشنیو مەکی لەسەر سەکو دانا تا چاوی نامەحەرم بە دەستی نەکەوێ و شنیو گۆفتار مەکی وای دەنواد یا ژنە دەیهوێست وای بنوێنێ، کە لەو چەشنە کەسانە نییە کە بۆ کرینیکی لەو شنیو پێ بنیته کۆلان و بازار. سەید میران، بە دەنگیکی ماندوو کە تارادەیهکی شیاو بەئەدەبەیانە بوو، پرسیی چەند نانی بداتێ، دوو ئاگرەبی یان بەکێشان؟ ژنە، رووی بۆلای دیکە وەر سووڕاند، ئەو دەستە سەوچی چارشنیو مەکی پێ گرتبوو، هەر بەو سادەیی بە دلگەری خۆی گۆری و پاش نەختیک دوودلی و نیستیکی، لێوی بۆ وەلام جوولانەو؛ وەلامیکی و اشەرمانە و هیدی کە کێژانی تازەبووک لەکاتی مارەکراندا دەیدەنەو نەخوند.

خەلیفەیی دووکان، پیاویکی کورتەبآلا و پانویۆری لووت درێژ و کلاویکی پیستی لەسەر بوو، دەستەبەک نانی تازەیی گەرمی لەسەر شانی لە دووکان هینادەری و یەک یەک لەسەر میزە مەکی هەلی خستن. سەید میران دەنگیکی هەلگرت کە هەلمی لێهەلدەستا و خستییە سەر تەرازوو و کوتیکی لەسەری پەڕاند و پاش کێشان، ئەو دەندی داواکرا بوو دای بە مشتەرییەکە. ژنە نانی خۆی وەرگرت و وەرێکەوت، بەلام هەر خێرا دەنگی خاوەن دووکانی لەپشت سەری خۆیەو بیست:

- خاتوون، خوشکم، لەبیرت چوو پاشماوەی پوولەمکەت وەرگرییەو!

ئەو دەستە نەنەکی وەرگرت و خستییە بن چارشنیو مەکی، سپی و ناسک بوو، قامکی شووش و باریک بوون. و سەید میرانی سەرابی وشەیی خوشکمی بۆیە لێ زیادکرد تا لە زەللەیی شەپتان و یا هەر چەشنە بیری نالەبار، کە لەو کاتاندا هەر وەک هەلمی زار ئاوینەیی نییمان لێل دەکەن، بەدووربێ.

ژنە لەکاتی وەرگرتنی پەنابەتەکی پاشماوەی پوولەمکە، وەک ئەوێ بیهوێ چارشنیو مەکی باشتر راگرێ و لەگەڵ ئەو شەدا ترسی ئەوێ هەبە نەکا چاوی بیگەنە بە روخساری بکەوێ، خۆی بادا و بە نەرمییەکی دلێرین رووی خۆی کردەو و دایبۆشییەو.

لەچرکەبەکدا لەین چارشنیو کالپۆ مەکی را کە وەک قاپیلکی چلکەنی سەدەف، هەرگیز شیاوی ناوەرۆکی خۆی نەبوو، جەفەری خەری وەک مانگی وێزای بزەیهکی گەرم و دلنەستین، کە بەشنیو مەکی هەست پیکراو ددانە زیرەکی نیشان دەدا، درەوشاوە و لەگەڵ ئەو شەدا کە سایەیی چاوەکانی رووی دە حەزری بوو، ئەو رستەیی هاتە سەر لێوان:

- بمبوورە، پێموانەبوو لەبەری مابیتەو؛ مانگی رۆژووان هۆش و گۆش بۆ کەس ناهێلێتەو.

سەید میرانیش کە لەژێر گوشاری رۆژوودا حال و حەوسەلەیی قەسەکردنی نەمابوو، روخساری لەناکاو گەشایەو؛ بە بزەیهکی کراوە، کە نیشانەری خۆشخووبییە سروشتییەکی بو، کوتی:

- راست دەکە، بەلام هیندە نەمابوو منی کۆل مشغولۆزەمی خۆت کە. نەگەر بیری بێ رۆژوو دۆزەنی هۆش و گۆشی موسولمانان بێ جا وە بەحالی ئەو کاسبکارە دایک مردووی کاری بە بەردۆتەرازوویی.

نیستیکی کرد؛ بەدایدا هات تانەیی خۆی بە گالتهبەک تەواو بکات و بلێ: بەتایبەتی ئەگەر لایەنی بەرانبەری پەریروخساریکی دلێرینی وەک ئەو دلەبەر مەوانەبێ. — بەلام لەبەر ئەوەی ئەو عەبەدی خۆدای، بە خۆرانانی بەئەنقەست یا نائەنقەست بە بەرۆژووبوون، روالەتی خۆی رازاندبۆو، خۆی خستبوو ژێر مەتالی دین، تا جیگای هیچ شک و گومانیکی نەهواپی لەدەوری خۆیدا نەهێلێتەو؟ سەیدمیران ناوا درێژەیی بە قەسەکانی خۆی دا:

- وە بەحالی ئەو کاسبکارە بێ دەرتانەیی دینت شت بفرۆشێ، دین و نیمانی خوشی دەفرۆشێ!

پێکەنینی کزی چاوە کارتیکەر مەکانی مانای دەبەخشییە قەسەکانی:

- بیری لێبکەو خانم، ئەگەر بەندەیی بچووی سەراپا تاوانیشت کە بیگومان هەر وەک ئێو بەرۆژوویە، هۆشی ئەو نەندە پەڕنیشان بێ کە دەربەستی پوولە مەوانە و خاتوونیش تێپەرییا و رۆیشتا چ دەبوو؟ پەنابەتیکیش خۆ ئەو نەندی ناهینێ، هەر وەک ئێو هەلگەڕ لە مانی وەبیرتان هاتباوە بەخەیاڵنیشاندا نەدەهات بۆی بگەڕێنەو، چونکە بەکریی رێگاکە نەبوو؛ بەلام هەر ئەو برە ناقابیلەش، هەر ئەو برە ناقابیلەش، وەک رووشنیکی بچووک کە بکەوێتە سەر دەنگی ئەلماس، بەسە بۆ ئەوەی نیمانی کابرای کاسبکار لەبایەخ بخت؛ رۆژیکی تەواو وەک سەگی دەم بەستراو و لەشەوی یەکەمی ئێو گۆریشدا دوو پشکینی پێوە دەر میوانداری بێ.

ژنه بیدهنگ بوو، و ساید میران که دتکوت رووی قسه‌ی نکه ده که‌سیکی گه‌وره به‌لکوو ده مندالیکي بچووک بی، له‌ژیر کار تیکردنی قسه‌کانی خویدا و هر به‌خوشخوبیبه سروش‌نیبه‌که‌ی پیکه‌نینیکی کورتی کرد، نانی مشت‌بیه‌یکی دیکه‌ی له‌دستی وەرگرت و خستیه سەر ترازوو و به‌بی‌ئمه‌ی بو‌خوی ویستی سەر‌نجی بو‌لینگ و له‌تەر داپوش و پاش‌سهری ژنه‌که چوو که خهریکی رویشتن بوو؛ یه‌کیک بوو له‌ی چاولیکردنه‌ی کاسیکاران دیمانه‌ی مشت‌بری خویانی پی بناسن. نهمه‌ی له‌چرکه‌یه‌کدا له‌روو و موو و داپوش‌سهری بن چارشینومکه‌ی دینبونی، هه‌ستیکی له‌لیدا به‌شینومیه‌کی شاراوو و ئالوز بزواندبوو، که ئیستا به‌دینتی گورن پینه‌کراومکانی و کهوشه هه‌رزانباییه‌کانی وینه‌یه‌کی به‌خووه‌ده‌گرت و وەک وینه‌ی پیچه‌وانه‌ی دوا‌ی چاپکردن روون ده‌بوو. ژنه چارشینو سپیبه‌که، روخسار جوانیک بوو له‌هه‌رتی جوانی و گه‌نج‌نیدا؛ کراسی سیکله‌مه‌ی بپرنه‌نگ و روو و کووت و دامینی خه‌ر و کونی له‌به‌ردابوو. گوناکانی رهنه‌گ پیری و کز بوون و ئه‌وکاته‌ی ده‌ستی سپی و بینه‌ندازه زهری، جاریک بو‌نان و جاری دووه‌م بو‌پوول، له‌ژیر چارشینو ده‌رینا و سایدمیرانی سهرابی سهرنجی دا، سهر قولی که‌واکه‌ی له‌به‌ر چه‌ندجار داگرتنه‌وه‌ی بینه‌ندازه کورت ببوو؛ ته‌وا‌ی جمگه‌ی ده‌ست و بازه سیمه‌کانی وهدیارکه‌وتبوون؛ یا رنکه که‌وا‌ی منداله‌که‌ی خوی ده‌به‌رکردبوو. شکوی جوانی و نزمی به‌ریچوون و بزبو، دوو لایه‌ی ناته‌با بوون له‌ راسته‌قینه‌یه‌کی زیندوو و گومانه‌لنه‌گر له‌ بوونی ژنیکی جواندا که ئه‌ورژه بو‌کرینی چاره‌گیک نان پینی ده‌ دووکانی وی نابوو.

ئه‌و ژنه بیگومان یه‌کیک بوو له‌وگوله‌ سپیانه‌ی له‌نیو به‌فردا ده‌روین. و ئه‌وکه‌سه‌ی به‌نه‌سه‌به ده‌گه‌شته‌وه پیغه‌مبه‌ری ئه‌کره‌م و هر به‌ه‌ندازه‌ی به‌دینی و خواپه‌رستیه‌که‌شی ئاکارباش و هه‌زریاک بوو، له‌وه زیاتر ده‌یتوانی چو‌ن به‌روای بزانی که بیریکی ئا‌وا‌ی به‌لدا بی؟ نیگای وی به‌دوا‌ی لاق و له‌تەر پو‌شی ژنه‌که نکه هر نه‌خواراو به‌لکو به‌دور له‌هه‌ر بیریکی هه‌وه‌سبازانه و گومانای بوو. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ چاوپاکی و بی نه‌زه‌ری پیاویکی وادا بو‌یه ناکرئ به‌گومان بین که هر له‌و دمه‌ه‌روژینه‌مه‌دا له‌ناکاو بیری بو‌لای خوا چوو؛ و به‌یری هاته‌وه که ده‌بی بو‌نوژی نیوهر و و نیواری به‌په‌له‌ خوی بگه‌یه‌ننه‌ مزگه‌وتی. ئه‌ودله‌ی جینگای زاتی تاقانه‌یه، شه‌یتان هه‌رگیز ری تی‌ناکه‌وی.

ئه‌و چه‌ندروژیه‌ی مانگی ره‌مه‌زان که تپه‌ریبوون، وەک خووی هه‌مووسالنی، سایدمیرانی سهرابی زوره‌ی پاش نیوهرویان ده‌چوو مزگه‌وتی، نوژی خوی له‌پشت ئاغای ده‌کرد و به‌ بیری ئاسووده‌و نارخیمان و گه‌شیه‌ی ده‌روونه‌وه‌ گویی ده‌دایه‌ ناموژگاری و بابه‌تیکي دینش. په‌ند و هه‌دیس‌نیکیشی ده‌بیست و تشنگه‌لنیکیش فیرده‌بوو. به‌لام ئیستا پاش تورا‌نی حه‌بیبی ته‌رازووداری، که پیاویکی ده‌ستپاک و جیناوهریش بوو، هه‌روه‌ک به‌ کاک شو‌جاعی ده‌کوت، نکه‌هه‌ر ده‌ستی ده‌خه‌ندامابوونه‌وه، وه‌کاره‌ زور و به‌ک له‌یه‌ک گرنگتر مکانیشی رانه‌ده‌گه‌شت، به‌لکو له‌ به‌هره‌ی مه‌زنی ئه‌وچه‌شنه‌ ده‌رفه‌ته‌ ده‌گه‌نه‌ش بیه‌ش ده‌بوو که‌ته‌نیا سالی جاریک و ئه‌ویش له‌مانگی ره‌مه‌زاندای بو‌ی ده‌هاته‌نیش. به‌لام ئه‌گر ئه‌ی ئیستا واز و کاتی دانیشتن و گوی دانه‌ ناموژگاری و بابه‌تیکي دینیشی نه‌بوو، لانی که‌م ده‌یتوانی به‌ دانانی خه‌لیفه‌ی دووکان له‌پشت ته‌رازوو، له‌ ده‌ خوله‌ک یا ئه‌وپه‌ری چاره‌گه‌ سه‌حاتی‌کدا خوی بگه‌یه‌ننه‌ مزگه‌وت، خیرا نوژی‌یک بکا و به‌ پاکیی به‌هه‌شتیی ده‌ستوژ له‌ ده‌موچاویدا و زیکری خوا له‌سه‌ر‌لیوان بگه‌ریته‌وه‌ سه‌رکارمه‌کی خوی.

ساید میرانی سهرابی که مه‌شه‌دی میرانیشیان پیده‌کوت، بی‌جگه‌ له‌ ئیمانی ئوولی و دل‌وده‌روون‌پاکی سروشتیی خوی، له‌رووی ئه‌خلاقیشه‌وه‌ پیاویکی سه‌نگین‌وگران و به‌ه‌ده‌ب و نه‌ر‌مکش بوو. ده‌گه‌ل دۆست و هاوکار، مشت‌ه‌ری و کریکاری دووکان، به‌ ریزیکی تیکه‌لای به‌ یه‌کلای و یه‌کره‌نگی هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد. که تیکه‌لای به‌نه‌مالی و ره‌سه‌نی ژن ده‌هاته‌گورن، ئه‌و ره‌فتاره‌ی به‌ چیرمه‌یه‌کی ترش‌وشیرن له‌ گالته‌ و قسه‌ی خو‌ش و خو‌شه‌سه‌ره‌یی پیرانه‌ ده‌رازوه، که ئه‌وی به‌ شو‌خ‌شه‌نگ، نوکته‌باز، دل‌ زیندوو و میه‌ره‌بان نیشان ده‌دا. ئه‌وه‌ ته‌ریکترین که‌سانیشی بو‌هاونشینی و هاو‌ده‌می ئه‌و هان ده‌دا.

له‌وسه‌رده‌مه‌دا ژنان، وەک ده‌کوترئ هیشتا له‌ زیندانی چارشینو، و به‌ ته‌یه‌کی دیکه‌ له‌ قه‌لای حجاب نه‌هاتیبوونه‌ده‌ر. له‌نیوان ئه‌و ناسیاره‌ دوورنیزیکانه‌یدا که هه‌مووشوی به‌نه‌مالی‌بیان ده‌گه‌لی هه‌بوو، ئه‌و ژنه‌ به‌ته‌وا‌ی به‌حجابانه‌ی به‌ئاسته‌م چاوی نامه‌حرمه‌ به‌ گولی روخساریان ده‌کوت، ئه‌گر زور نه‌بان، که‌میش نه‌بوون. حه‌وت سال بوو له‌گه‌ل میرزانه‌بیبی نانکه‌ر، دۆستی گیانی گیانی بوو و زیاتر له‌وه‌ش په‌یمانی برابیه‌تیان هه‌بوو و هیشتا چاوی به‌رووی ژنه‌گه‌نجه‌که‌ی، هاجه‌ر، نه‌که‌وتبوو. ساید میرانی سهرابی بو‌ئه‌و تاقمه‌ له‌ ژنان، که بیگومان ژنانی ئالفه‌به‌گویی میردکانیان بوون، ریز و نه‌رخ‌ی تابه‌تی و زور پیروزی داده‌نا که سه‌رچاوه‌ی له‌ وێژدانی پاکي دینیه‌که‌ی وهرده‌گرت. ئه‌وانه، به‌وه‌موو که‌موکووریبه‌ رواله‌تیانه‌ی له‌وانه‌بوو له‌ بیجمی روخسار یا ئه‌ندامیاندای هه‌یانبی هه‌ر ئه‌وه‌ده‌ی که بروامه‌ند به‌ بنه‌مای داپوشنی روخسار بوون، له‌روانگه‌ی پیاوانی دینداری ئیمه‌ ژنگه‌لیک بوون ته‌واو و خاومنی جوانیه‌کی راسته‌قینه‌؛ ژنگه‌لیک له‌ ریزی فریشته‌کانی ئاسمانی و بو‌هاوسه‌ره‌کانیان نیشانه‌ی ره‌حمه‌ت و نیازپاکی بوون له‌لایه‌ن خوداومندی به‌تواناوه. ئه‌و راستیه‌ی، هه‌رچه‌نده‌ هه‌میشه‌ له‌سه‌رزاری بوو و له‌هه‌ر شو‌ینیک قسه‌ هاتبا‌گورن به‌زمانیدا ده‌هات، به‌هیچ جو‌ریک به‌و واتایه‌ نه‌بوو که ئه‌و له‌حاست ژنانی دیکه‌ واته‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ژیان و هه‌لسوکه‌وتی روژانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا شینومیه‌کی

نازادترین هه‌بوو، داوهرییه‌کی توند و تاوانبارکهری هه‌بی. به‌بروای وی، له‌راستیدا نه‌ه شهرم و حه‌یای دهررونی و سروشتیی ژن بوو که وهک دیواریکی پۆلایین و کارتینه‌کراو له زیانی هه‌ر چه‌شنه به‌لاریدا چونیک ده‌بیاراست. قه‌لای ژن، هه‌ر نه‌ه شهرم و حه‌یای دهررونییه‌ی بوو نهک چارشنیو و سه‌رپۆش و داپۆشهری پررچی کلکه‌نه‌سه‌یی، که نه‌گه‌ر خوای نه‌خواسته ناله‌باریه‌کی تیدا پینکه‌ده‌هات، هه‌یچ هه‌یزیک له‌سه‌ر زمه‌ین په‌یدانه‌ده‌بوو بتوانی پینشی به‌لارینداچوونی بی‌چه‌ندوچوونی بگرئ. ژن له یه‌ک وشه‌دا واته شهرم و حه‌یا، و سه‌ید میرانی سه‌رابی له ناو کچانی حه‌وادا نه‌ه‌نده گیرۆده‌ی نه‌ه گه‌ه هه‌ره نه‌خلاقیه‌ی بوو که نه‌گه‌ر بلاین نه‌فینداری بوو، شتیکی له‌راده به‌ده‌رمان نه‌کو‌توه؛ هه‌روه‌ک به‌په‌یچه‌مانه، تاراده‌ی مردنی قینی له سووکی و بی‌سه‌ره‌به‌ریی و ته‌به‌یاتگه‌لی له‌وشنیوه‌ی ژنان بوو. پینکه‌نینه‌یکی جلف و یا جۆلانه‌ویه‌کی سووک و نه‌شیواوی ژن له‌پینش گه‌نجی دراوسی، وای له‌به‌رچاوی ده‌خست که نه‌گه‌ر نه‌ه‌ووزوبیلا کچی خودی په‌یغه‌به‌ه‌ریش با ئیدی نه‌ه‌ده‌ویست ته‌نانه‌ت هه‌رگیز ته‌به‌ی پینشی به‌یسی. هه‌میشه ده‌یکوت: ژن حه‌یزیی به‌لام هه‌لسوکه‌وتی حه‌یزانه‌ی نه‌بی.

به‌لام داوهرییه‌که‌ی له‌سه‌ر ژنه چارشنیو سه‌پیه‌که له په‌یجوریه‌کی دانه‌مه‌رکاو یه‌په‌ر یه‌هه تینه‌ده‌په‌ری. جوانی و ناسکیی روخساری نه‌ه مشتته‌رییه‌ی په‌ری جه‌فه‌ره، به‌هه‌موو ساکاریه‌که‌یه‌هه، وه‌ها خۆرانه‌یکی سه‌رسامکار و ژوور زمه‌ینی تیدا‌بوو که په‌یاوه ئه‌مانداره‌که له‌رووی ترس و دلپاکی که‌وته به‌ری نه‌ه گیرانه‌هه ئوولیه‌هه: خۆ له‌ژنان به‌په‌ریژن، که ئومه‌تی شه‌یتان.

هه‌ر وه‌ک پینشته‌ر روخساری ناگاداری بوونی ژنیکی وا نه‌بوو، پاشانیش نه‌گه‌ر بۆ جاریکی دیکه یا هه‌رگیز چاوی به روخساری بیونیه‌ی وی روون نه‌ده‌بووه، بیگومان و به‌دلناییه‌یه‌هه به‌ره‌مه‌ری نیگایه‌ک، و ته‌نیا یه‌ک نیگا، به‌هه‌موو نه‌خش و بۆنجه سه‌رسوور هه‌ینه‌رییه‌هه که وه‌ک شوین پینی شیر له جه‌نگه‌لدا لینی به‌جه‌نما‌بوون، به‌زوویی له ته‌خته‌پانی به‌ری ده‌سه‌رانه‌هه. کاتی نو‌یژئ له‌مه‌زگه‌وت، به‌ری به‌شنیوه‌یه‌کی تار و ناروون یاریده‌ی دا بینه‌یه‌یادی که له‌ناو مشتربانی روژی رابردودا ژنیکی چارشنیو سه‌پیش هه‌ر به‌هه قه‌لافه‌ته‌ نانی له‌دوو‌کانه‌که‌ی لی کره‌بوو. ورده‌ورده وه‌بیری ده‌هاته‌هه، په‌ناباتیکی پوولی ورده‌ی دا و چاره‌گیکی نانی کرئ. بیگومان نه‌ه‌روژه‌هه رووی داپۆشراوی ژنه‌ی نه‌ده‌بوو؛ سه‌رنجیکیشی نه‌دا‌بووه که‌وشی پانیه ته‌خت و گورمه‌یه‌ی په‌نه‌که‌رانه‌کانی؛ به‌لام نه‌هه روون و ناشکرابوو که نه‌هه نه‌ده‌وتانی بیجه‌که له‌هه روخسار جوانه که‌سه‌یکی دیکه بو‌بی. نایا تازه هاته‌بووه نه‌ه‌گه‌ره‌که؟ نه‌گه‌ر وای پینشته‌ر له‌کوئی ژیا‌بوو؟ په‌ر سه‌پیه‌کی بیکه‌لک و نابه‌جئ که هه‌ر به‌وره‌مه‌یش نازارده‌ر و خه‌مه‌ینه‌ر بوو، هه‌ولی کابرای کاسبکاری، که نه‌ه‌ده‌ویست به‌ر له ژنه بکاته‌هه، به‌فه‌رۆده‌هه؛ به‌رو ئاوته‌کانی دیکه‌ی وه‌لادنه‌ن. بسکه نه‌رم و ره‌نگ خورما‌یه‌یه‌کانی که به‌خۆنانه‌دنیکی زۆر دل‌رفین ده‌ده‌ره‌وشاره، به‌شانه کره‌بوون و وه‌ک زولفی کیژۆلان کورت و چه‌تر ناسا بوون. گه‌ردنی لووس و کیل و بنانگویی زیوینی وه‌ک رازیکی له‌په‌رده ده‌ره‌که‌وتوو نا‌زاویه‌مان ده‌گیرا. جه‌فه‌ری ناسک و خه‌ری کچانه و نازای ده‌موچاوی یه‌ک به‌یه‌ک و هه‌موویان ویکرا نمونه‌ی ده‌گه‌منی ده‌ستکاری خا‌بوون. مژۆلی ره‌نگ خاکی و به‌رز و هه‌لگه‌راوه‌ی، هه‌ر چه‌نده‌ش دا‌که‌وتوو‌تر له‌رویه‌نده‌ی ناسیه، ژنه پارێزکاره‌کی فه‌ره‌هه‌ن بوون، راستیه‌کی تو‌قینه‌ریان ده‌ره‌کانده‌ که له‌پشت نه‌ه‌چاوه نه‌فسو‌نابانه‌ی به‌ ته‌مای راوی دلان، تیرو که‌مان به‌ده‌ست، له‌هۆسه‌دا‌بوون. نایا نه‌هه په‌رییه‌ ژن بوو؟ به‌واته‌یه‌کی دیکه، ئی په‌یاویک له‌په‌یاوانه بوو که ده‌هاتن و ده‌چوون و جگه له به‌ده‌ختی هه‌یچی دی له قه‌لافه‌تیان نه‌ده‌باری؟ که‌واته بۆ نه‌هه جوانیه نه‌فسانه‌یه‌یه که‌مه‌ینه‌یه‌ی، که وه‌ک روژی ده‌ره‌وشایه‌هه، ناوا ساکار و بی‌خه‌صل بوو؟ ره‌نگه چونکه هه‌نده جوان بوو، خۆی له‌خه‌مه‌لانن به‌هه‌نیاز ده‌دی. نه‌دی چونه جلیکی کۆکی وای ده‌به‌ردا نه‌بوو به‌هه زستانه نه‌نامی ناسکی گه‌رم راگرئ؟ نایا نه‌هه‌شی له بینه‌یانی بوو؟ گومانیکی له کرمانشانی بوونیدا نه‌بوو؛ چونکه به‌په‌یچه‌مانه‌ی وشه و به‌یانی ساخته‌ی که ده‌یه‌ویست خۆی پێ به‌ زۆر شه‌ریی و په‌یه‌یکیش له‌سه‌ر تر به‌تارانی بنوینئ، زاره‌وه کورده‌یه‌که‌ی به‌ناشکرا لینی له‌قاوده‌دا. سه‌ره‌نجام، نه‌گه‌ر نه‌هه ژنه پینش نه‌هه روژه‌ش بۆ کرینی نان هاته‌بووه ده‌رگای دوو‌کانه‌که‌ی، به‌چی را دیاریی که جاری دیکه‌ش نایه‌ته‌هه؛ نه‌هه رووداوه‌ی ده‌بی بینه‌ کایه‌هه تا چه‌رۆکیکی پێ بنووسرئ.

ژنه چارشنیو سه‌پیه‌که، پاش نیوه‌رووی روژی دواییش بۆ نان کرین هاته‌هه دوو‌کانی سه‌نگه‌کی سه‌ره‌قه‌مه‌که. روژیکی خۆشی ساو بوو، به‌لام کزه‌بایه‌کی سارد له‌هه‌وای ده‌خولاوه که گو‌یچه‌کی لووتی ده‌گه‌ستن. ته‌ندووری دوو‌کانیان تازه هه‌لکه‌ر ده‌بوو. نانکه‌ر خه‌ریک بوو پینسه‌نده‌که‌ی له جئ پینته‌ندی خۆی ده‌به‌ست، تا ده‌ست به‌کاره‌ی بکا که کاتر مه‌تر چواری شه‌وئ ته‌وا‌ده‌بوو. نه‌ختیک زووتر له‌ روژی دوینئ بوو و سه‌ید میران، خه‌ریکی قسه‌له‌گه‌ل کرێکاره‌کانی، له‌سه‌ر نه‌ه‌کو‌ما ئه‌زنگه دانیشتیوو که له‌نێ‌دوو‌کانه‌که هه‌لچنرا‌بوو؛ به‌ کولک و که‌ولی مه‌ر، نارده‌مانیکی بۆ که‌ندووی نارد سازده‌کرد. له‌ده‌ره‌ی را سووچی چارشنیوه سه‌پیه‌که‌ی ژنه وه‌به‌رچاوی هات، که با ده‌یه‌سه‌کانده‌هه. که‌هاته‌ده‌ری دیتی نه‌هه، دلئ به‌ناشکرا و له‌ه‌زه‌ین که‌وت. ژنه مندالیکی به‌باوه‌شه‌هه بوو. چارشنیوه‌که‌ی به‌شنیوه‌یه‌کی دلگه‌ر و شیرن به‌سه‌ر ویشدا کیشابوو. له‌به‌ر نه‌هه‌ی هه‌ر دوو ده‌ستی گیرابوون، چارشنیوه‌که‌ی به‌ددان راگر تبوو. نیوه‌ی ده‌موچاوی داپۆشرا‌بوو و نیوه‌که‌ی دیکه‌شی که خا‌وایی نه‌خا‌وایی به‌ده‌ره‌مه‌بوو، له‌گه‌ل په‌ره‌ی شیرنی گو‌یچه‌که و بیجه‌ی راکشاو و خۆش دیمه‌نی گه‌ردنی، به‌ته‌ما‌وای له‌به‌رچاوان بوون. سه‌مای ریک و بی ئه‌فاده‌ی، به‌ خه‌رمانه‌یه‌کی په‌رسنگداری جوانی و له‌سه‌ره‌مخۆبی، وینه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ مه‌ریه‌می په‌روژ ساز کردبوو که مندالیکی له‌باوه‌شدا‌بوو و دایکانی و به‌مه‌یه‌ره‌بانی گه‌ردنی خوار راگر تبوو. نیشه‌نه‌یه‌کی دووری ناشنایی

و وهفای دۆستا بهیستی له هه ئه له کانی دهمو چا و هه ئه سوکه ته که پیدای دهی دهکرا. چه تری زولفی به شانە کرا و خوش رو آله تی له خورمایه روون را بو رهنگی کاره بایه شه پۆله دها. مندا له که ی با وهشی، که ویده چوو مان دووی کردبێ، له ناسانهی ده رگای دووکان دانا؛ مندا لێکی سه سالانه ی خروخۆل بوو که بآلتۆیه کی سووری ده به دابوو. بو به دوو بوون له چا ووزار، به نکه موورو و کووژمه که به کی سهوز له سه ر سینگ، و ده سه مه که سپی و خا و ئنی به سه ر شانه یه وه به مرزی قایم کرابوون. سه ید میران پێش ئه مه ی مشت به یه تازه روخسار و شه ر منه که ی وه قسه به ی، به په رده ی داکه وتووی مژۆ له کانی را به نه رکه که ی خو ی زانی؛ خه یرا چوو نێو دووکان و له ی یه که م نانانه ی له ته ندوور وه ده ر که وتیوون، دانه یه کی به ر ژاوی گه ره ی هه لێ ژارد. له نێو ده رگای دووکان به ی بزه ناسوده و نیه و ناهانه ی له سه ر سیمای بوو، زیخه گه ر مه کانی به نانه که وه نووساوی لیکر نه مه وه ر ژان دنیه سه ر زه وی و سه ره رای ئه مه ی وه که با و بوو نانی به ر ژا و یان نه ده که پشا، نانه که ی له سه ر ته رازوو دانا، له ناکا و ده نگی زیره و گریانی جه ر گه ی مندا له که له په نا مه زه که، وه خو ی هینا وه. ژ نه و پیا وه، به ترس و په له پر ووز مه یه کی بێ ئینه به چه ر که یه ک خو یان گه یان دێ. مندا له که، زمانه ی له به ر گریان به مه لاشو یه وه نووسان دبوو، به تو ندی ده گریا و ده سه ته به چه ر که یه که به خه یرایه ی راده وه شان د. دایکی به سه ته زمان له تا وان رهنگی به ر ژا و بوو و ده نگی شه یابوو؛ له گه ل داهاته مه ی بو هه لگرتن و حا واندنه مه ی مندا له که، هه ر وه که ئه مه ی تا وانه که له نه سه توی و ی بێ، له بێن لێوانه وه ها واری کرد:

- نه ی خوا به کو ژ ئ! دیتت چۆن داغی که دهستی سووتان د! دیتت چه به سه ره ات! نێستا وه لامه ی دایکی چۆن به مه مه وه؟!

رو دو ا و یکی خراب و نازار ده ر بوو. و خا و نه دووکان که له ر استی دا تا وانه که ی به ئی خو ی ده زانی، به دله سو ز به یه کی با وکانه مه دهستی مندا له که ی به دهستی خو ی گرت؛ فو ی لیکر د تا فینک بێته وه. مندا له ی به سه ته زمان له به ر ژا و دهستی هه روا ئۆ قره ی نه ده گرت. به ری ده ست و قام که ناسه کانی به دوو جیگا بلۆقیان دابوو. دلۆ به ی در شه تی فر مه یسک وه که کانه یه کی په رۆز و له به ران نه ها توو له هه ر سوو چینی چا وانی هه له ده قو لآ ن و ده ها تنه خوار. ته واوی دهمو چا و و به شه نیک له به رۆکی بآلتۆ که ی به چه رند جێ به نه واوی خووسا بوو. سه ید میران له و کاته دا که له ته نه یشت مندا له که هه لته ر وشکا بوو، به ی ئه مه ی بو یژی چا و له ژ نه که کا، به نیشه انه یه کی ناهه کرا له دا وای لێ بوور دنه وه له ده نگیدا وه قسه ها ت:

- که مته ره خمی له منه مه بوو، به لآ م نه گه ران مه به، زیخه که ئه مه ونده داغ نه بو وه که زیانه ی که به مندا له که به گه یه نی. نازاری پێگه یشتوو وه به لآ م هه ر نێستا ژێر ده بێته وه.

و هه رای کرده نێو دووکان:

- هوی عه ب د ل، عه ب د لسه مه د!

کو ر ی ژ گه یه کی ده یاز ده سالان، و ردی له و موو به کو روو زه، ده ست قر تا م خه به سه توو و جه ک شه ر و په یس په یدابوو. که ده ستی به نێو چا وانی خو ید هینا، په لیه کی دیکه ی ره ژ ی له په له زۆ ره کانی خه م لێ نه ری سه ر هه موو دهمو چا و ی زیاد بوو. خا وه نکا ر فره مانی پێدا که زۆر زوو بجی له قا و مه خانه ی روو به رووی دوو کانی مه ره که به دانه که وه ر گرت و بیهینی. پاشا ن به ده نگ یه کی هه یدیکه ر مه وه و مه ره بان، مندا له که ی ده قسا ن گرت:

- ده سه نت سووتا به چه کو لانه، ده سه نت سووتا؟ ئای، ئای. ئه ی زیخه سه گه یابانه! (به دانه یشتنه وه پێلا قه یه کی به زیخه کانی بێ مه زه که دا دا.)

هه ر که مه ره که به دانه که ی وه ر گرت، قام کی به مه ره که ب کرد و به سه ر بلۆقه کانی به ری دهستی مندا له که پیداکێشا، که ژ نه که بو ی گرتیوو.

- نێستا چاک ده بیته وه، هه ر نێستا که. ها نه مکوت! باره قه لآ لآ به چه کو لانه ی خو م که ئیدی ناگری. چه نده مندا لێکی چاکه. ناوت چیه به چه کو لانه؟

در یژه ی هه یه.....